

**A' ROMAI TSASZARI ÉS AP. KIRALYI FELSÉG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.**

Indúlt BÉTSBÖL Szeredán 25. Februáriusban 1789.

*Irja Bakhus az Elyseumból a' felső Világon lévő
Traktérokhoz, Bált - tartókhöz, Musikusokhoz
és a' Zállogló - házok gondviselőjéhez.*

U edves hív Szolgáim, Jóakaró Barátim! Az én
előttetek kedves és hasznos innepeim már el-
töltenek. Én ma reggel még virrat előtt a' magom
boros-hordóimnak tsapjait bé-fatsartam, most min-
gyárt le-fekszem, és a' Krapulából való ki-gyógyú-
lás rovására egész Esztendeig álszom — Ti addig a'
20 *pro centora* bé-zálloglott jószágokat kész-pénzért
az én erejek-felett hiv tisztelőimnek adjátok-ki, hogy
az én esztendő múlva lejendő fel-ébredésemre megint
legyen mit bé-zállagoljanak. Ti Vendég — Musika és
Bált-tartók; kik a' száztól 10 U'sorára fel-vett pénzt

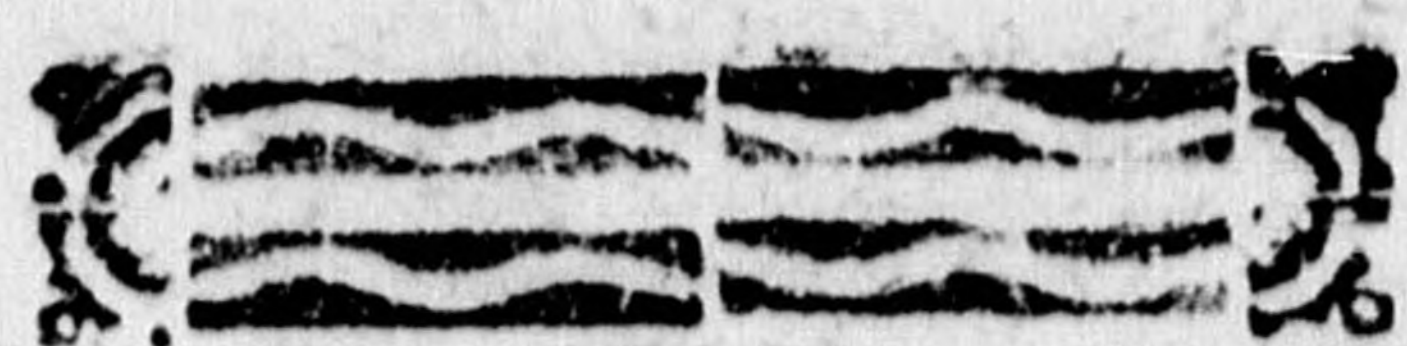

mind egy krajtzárig bé-gyűjtettétek, a' *Márs* Ifien-
 től okozott háborgás-szükségét számba sem vettétek,
 1 pohár vizet a' Redoutban 7 krajtzáron, 1 alma
 pánkot 10-en, 1 sült Kappant Salátával 4 — 5 fo-
 rinton, 1 pohár Puntsot 40 krajtzáron, sőt az azo-
 kat meg-evőnek és ivónak rangjához és ruhájához
 képest drágábban-is el-adtatak, és kész pénzért hiven
 szolgáltatok — hogy a' részeg embernek, — hogy
 újra többet ihassék — józonúlást kívántatok, azok-
 nak a' 12 krajtzáros bort még a' Pintzében alkal-
 masint meg-vizezván 36 krajtzáron adtátok, de ki-
 vált hogy szemre főre néztetek, a' mely ezüst sar-
 kantyús legénnyel szebb Leánykát láttatak azt há-
 rom rétüleg fizettettétek, hogy ezeket 's ezekhez ha-
 sanlókat kész pénzért hiven tselekedtetek köszönöm.
 — A' pénzeteket számláljátok-meg, és azt, azok-
 nak, a' kiktől 12 rétüleg-is örömöst bé-vettétek,
 100-tól 20 u'sorára Zállog és jó *Vexel* mellett me-
 gint szivesen ki-adjátok, hogy a' pénz egy helyben
 meg-ne penélzedjék. Előre jó óltson bort szedjete-
 ké, hogy megint az én innepemnek el-jövetelével jó
 drágán ki-mérhessétek; mert az én innepem változ-
 hatatlan — és tsak ez az innep az, mellyet a' felső Vi-
 lágbéliek az én tiszteletemre mindenkor szivesen meg-
 ülnek — ez az az innep, mely sem az észnek, sem
 a' Nemzeteknek, sem a' Fejedelmeknek Törvények
 alá nem rekesztetett, és én ezt a' ti szerentsétekre
 mindég fen-tartani kívánom.

Midön némely meg-világosodott szemü felső Vi-
 lágbéli Világi és Papi Fejedelmek, a' munka által
 bóldog *Státusnak* kárára szolgáló némely innepeket
 nagy haszonnal meg-rövidítették és el-törlöttek

vólna ; ez a' gyalog-járó rongyos *Aristoteles* azt kezdette vala az *Elyseumban* felzegetni, hogy a' felső Világbéli Fejedelmeknek a' *Bakhus* innepét-is jó vólna zabolázni ; vagy leg-alább meg-engedni, hogy a' ki akar, az esztendőnek akár mellyik részében bolond lehessen — sőt azt-is mondotta, hogy ha tsak ugyan a' már ki-irthatatlanúl meg-gyökeredzett *Bakhus* innepét egészen el-nem lehetne-is törölni, jobb vólna azt a' nyári napokra által-vinni, hól a' szabad levegőn a' zöld-fák alatt tántzalók a' hirtelen meg-hült izzadt testnek és fel-forrott 's hirtelen meg-hült vérnek olly nagy veszedelmet nem okoznának — annyi 1000 's meg 1000 gyertya nem égne-el — annyi roszsz-házofságok 's házofság-rontások nem esnének s. t. — mert ő, így szól : még a' felső Világon létében tapasztalta, a' két nemü öszve-gyült és fel-hevült ifjuságok közt északának idején a' Bálházokban mik történtek, és azt gondolja, hogy most-is mind ugy-van. Itt, így szól, tántzol *Pál Péter* kedves Baráttjának gyenge Feleségével a' *Redoutnak* alsó részében, *Péter*-is a' *Pál* Hugával a' felsőben — mind a' két *Szállban* gyertyák égnek, sok az ember, edgyik sem félti a' másiktól a' magájét — azonban *Pál* el-vesz — ki-lopja magát az ifjú aszszonykával a' hátúlsó ajtón — kívül mingyárt letét van — bé-mennek egy előre ki-bérlett házba — ki-tudja, hogy nem a' *Pál* Felesége, hanem a' *Péteré* — tsépel *Pál* a' *Péter* bé-fedett tsürében — vizsgál-megy — az-alatt *Péter*-is bé-érkezik a' *Pál* Hugával (mert ő-is ezen az útan járt vala alattomban) vizsgál-érkezik egy más ajtón — mind

a' kettő a' maga meg-szökése *Szálján* tántzolni kezd — végre öszve-találkoznak — meg-tsókolják egymást — meg-köszöni *Pálnak Péter*, hogy az ő Feleségével azt a' Barátságát közlötte — — —, hogy meg-tántzoltatta; ama viszontag *Péternek*, és mind a' ketten azt gondolják, hogy egy-mást meg-tsalták; azért jobb volna a' *Bálnak* nappal esni, midőn kün-is világos van. — Ezeket 's ezekhez hasonlót beszél ez a' bolond ringy rongy *Aristoteles*; 's még többet-is mondott volna, de *Démokritus* hahatával neveté-el magát — 's én is sajdítván, hogy az akkori tántzaló Bálókból ide jött ifjú lelkek az ő szovait mind helyben akarják hagyni, egy boros palatzkal hirtelen bé-dugám a' száját, hogy többet ne-szólhassan, ne-hogy ezen veszedelmes hir a' felső Világra jusson, és az én innepemnek veszedelmére lehessen. Azt beszéllik erről a' gaz *Aristotelesről* a' vele edgyütt élt lelkek, hogy ő a' felső Világon-is egy bolond *Filozofus* vólt legyen, ki-mindent az ész sínór-mértéke-szerint akart vinni, 's azért vólt olyan szegény, mint a' mostani felső Világbéli Filozofusokról haljúk. Az ilyen emberek máig-is veszedelmesek a' felső Világban reátok nézve; azért az ilyeneket mind hozám küldjétek az *Elyseumba*.

Ne féljeteK kedves hiv szolgáim *Traktirok!* mert én a' felső Világbéli *Filozofusoknak* nyelveket már-is úgy el osztottam; hogy ezek ellenetek 's az én innepem ellen nem fokot beszéllenek. Az én innepem elztendő múlva megint elé kerül, 's megint vigon fogunk lenni; addig pedig az én örökös *Privilegium*

momnak ereje-szerint minden én tisztelőimnek tiltom, hogy bolondá lenni meg-ne próbálja. — Ma vala ezen Innepemnek bé-végző estveje — ma már a' húft mindenek, még az ugy nevezett *Protestánsok*-is el-hagyták — a' Húshagyó-keddet, az én innepemnek utolsó napját hiven meg-ülték, noha tudom, hogy hónap-is tölletek húft kérnek: de ne-adjatok: miért hagyták-el? Azokat a' nagy fejü Potykákat, melyek az én innepem alatt a' hal rekeszekben a' nagy hideg miatt meg-döglöttek mind meg-főzzétek, 's jó pénzért meg-ételsétek; mert ezeknek sem lehet kárba menni. A' ki a' tsömörtől vagy hideg-leléstől-fél, annak bort adjatok rá — ezt szabadon engedem. — Ti pedig kedves Musikusim, kik az üres-fa hangjának jól meg-vettétek az árrát, Musikátokat szegre akasztjátok — pénzeteket meg számláljátok, fekügyetek-le, alugyatok, 's hagy én is alhassam, ne musikáljotok tiltom — Joakarótak *Bachus* m. k.

A' Felső - Világbéli Tudóstások.

Éppen ma vagyon hammas Szereda, az az innep, melynek emlékezetére az öszült Természetfokoknak haját fel-porozta 's hamvazta azért, hogy meg-emlékeznének arról, hogy ők porok és hamvak; az az, hogy nem meltsze volna az a' Húshagyó-kedd, mellyen ők minden hús-evéstől megszünvén, az az-után következő Hamvas-Szeredán hammuvá fognának lenni; de nem tsak Szereda szokott hamvas lenni, hanem *Péntek* és *Sombat*-is; mert a' múlt Pénteken bé-hamvazá a' Halál *Béts* Várofsának ama nagy szivü, közönséges szeretet-

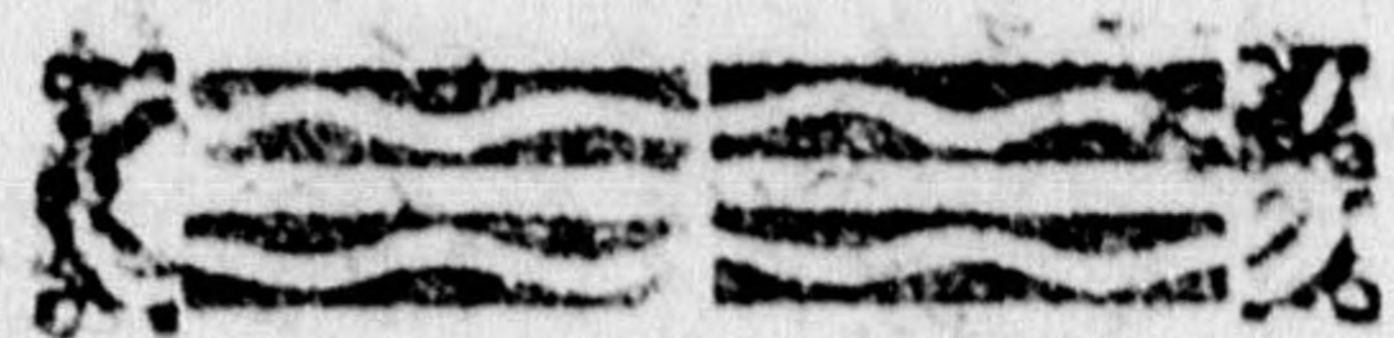

retetre méltó Platzmájorját *Bradits* Urat, kit Szom-
i aton nagy Hadi-pompával alig temetének - el ak-
kor, midön már Feldmarsal Hertzeg *Likhtenstáin*
Károly Urat-is bé-hamvazván, a' múlt Hétfön min-
den pompa-nélkül viteték a' maga Szomszéd jószá-
gába a' hamvas Koporsóban. Itt egyszeriben Ket-
tös kárt vallott Béts, a' Város fő Komendánsát és
a' Város' Platzmájorát veszté - el; mellyen az egész
Város nem kis érzékenységet mutatja.

A' F. Tsászár, noha a' maga nyavallyáiból tsak
nem egélszen ki-gyógyúlt; de minthogy a' jelen-va-
ló óráig-is mehezen vészti a' lélekzetet, és így mely-
béli erőtlenségét tapasztalja, tsak alig ha a' Ma-
gyar-orzági Táborhoz le-mégyen; vagy ha le-men-
gyen-is, ott nem fog múlatni, hanem visszfa-tér-
vén Bétsben tartatik múlatni. — A' fő Hertzeg *Fe-*
rentz egynéhány napoktól fogva hideg-lelős — tsak
alig ha itthon nem marad. — Feldmarsal *Lasci*
Tseh-orzágba mégyen, a' mint Bétsben hiszik —
de hogy mondjak egy övendetes hirt-is az én kedves
Nemzetemnek:

Egy maga kezével irt tzedúlat küldé a' F. Tsá-
szár a' múlt héten Hadi-Kantzellárius Feldmarsal
G. *Hadikhoz*, melyben arra kéri vala, hogy Feld-
marsal *Lasci* helyett mene a' Nagy Tábor fő-igaz-
gatására. Ezen hegyolmes irását vévén a' nevezett
fő Vitéz a' maga Urának, bé-megy hozzája, és
jobb kezével a' maga bal-kezén lévő erét meg-ta-
pintván, így szólla ő Felségének: „Felséges Uram!
még érzek egy tsep hivséges Magyar vért mozgoni
az én verő-erembem; kész vagyok ennek utolsó Salak

ját-is

ját-is Nemzetemnek, hazámnak, és Felségednek óltalmára fel-áldozni. Ezt eddig egész Béts így beszéli, és a' bizonyos, hogy Feldm. G. *Hadik* a' Nagy Tábórnak fő-igazgató Vezére; kinek edgyik Adjutántja a' maga Obesflájdinánt fia, a' másik megholt Hertz. *Likhtenstáinnak* volt Adjutántja, ki hasonlóképpen született Magyar-fi. — Feldmarsal Báró *Laudon* mégyen megint a' maga volt Tábórához Horváth-országba. — A' következő tsatákra figyelmezzzen az egész Világ, hól ezen két nagy megtenthetetlen lelkü egy-mást szerető Vitéz fogja a' Nagy *JOSEF* 2 fejü Sasos Zászlók alatt lévő Vitéz Népet vezérleni — Örvéndj Hazám!! örvéndj kedves Hazám!!! ennek a' Nemzet tükrének; ki egyedül az a' Vitéz, ki a' 7 esztendőös háborúban Berlinből a' *Sansautziból* hozta vala-el a' *Fridrikh* képét és sipját — kinek *Fridrik* még Generálmájor korában a' Felséges Tsászár előtt azt mondotta vala: „*Feldmarsal Hadik! én az Urnak egy Visitával tartozom! Adós fog vele maradni Felséged: ezt felelé G. Hadik* reájja. Most adj Uram szerentsét a' mi Magyar fegyverünknek, hogy mútothassa-meg még többször-is a' mi Nemzetünk az ő Királyához való hivségét, esmeretes Vitézségét. — Feldmarsal *G. Hadik* helyett Gen. *Pelegrini* fog Hadi-Kantzeláriusi hivatalt viselni addig, mig ezen Nemzetünk' Koronája Briliántja az ellenségtől Hazánkot óltalmazza. — Bétsnek még Komendánsa nintsen; de ő Felsége *Likhtenstáin* Hertzegnek halálával azt méltoztatott rendelni, hogy a' további rendelésekig G. *Tertzi* légyen a' Komendáns. — Hertzeg *Naszszau*, az a' *Kaputány* Basát füle hegyéig meg-feresztett Orosz Tengeri fő Vezér a' múlt héten mene Bétsen keresztül Madritba, ki a' maga Orosz Udvarnál való szolgálatját le-tette.

A' múlt héten érkezék Bétsbe egy Konstantzi-nápolyi Kurir, kit ő Felsége különösen meg-aján-dékozottnak lenni mondatik — és a' kiről azt be-széllik, hogy a' békelességről hozott vólua valamit; de mi még a' békelességgel tsak alig ha nem vára-kozunk addig, mig Belgrádot *Joséf* napra, ha *Pint-pantba* nem adhatjuk-is a' mi Nagy *Joséfünknek*, de sokoknak itéletek-szerint bizonyoson ágyu-szózatok-kal fogjuk köszönteni. — A' ki most a' sok minden-féle hirekből meg-határozott igazságot tudna válasz-tani, az *Edippusnál*-is nagyobb ember vólna. Most a' Pruszszus ellen készülünk, majd ezt az *Orosz* és *Svéd* Udvar között békelességet munkálódó Közben-já-rónak tészszük, és azt merik némellyek hinni, hogy a' Frantzia Udvar segittsége által annyira ment vól-na a' Portával-is a' békelességbéli alkudozás, hogy nem sok hujja vólna a' békelességnek; de ennek a' környülállások teli torokkal kiáltnak ellent. — Gen. Májor Báró *Szeegerről* az a' hir, hogy Generál-láj-dinántá és *Plesnek* Komendánsává tétetett vólna. — A. Belgiumban a' Brabántziai Státusnak öszve-gyülé-se előtt Brülzszelbe járt a' *Monsbéli* Pensióvár, és alattomban arra gyútogotja vala a' Népet, hogy a' F. Tsázárnak ne-adnának háborúi költség-béli segit-tséget: ezt a' tellyes hatalmú Minister észre-vévén, leg-ottan vigyázó katonát rendelének utánna, és már most az Antverpiai Várban van. Az Antver-piai Püspök, ki, a' mint tudva vagyon, Bétsbe hi-vattatott vala egy szóra, de nem jött, hanem a' Hollandia határ-szélekben tartozkodik vala, a' m. h. 26-dikán esett gyülésében a' Státusnak meg-aka-ra jelenni, hogy a' maga el-kezdett játékját tovább-is játzodja; de a' Státus' gyülése ajtaja bé-záratván etötte el-fogattaték. — Meg-érkezett már a' Tudósi-tás, mely-szerint *Bender* Várának falait egész erővel ágyuzzák, és hogy Gen. *Kámenszkoy* a' Bender kö-rül lévő 10-ezerből álló Török Táborot széllyel verte, azokból sokot le-apprittattott és el-fogott azt-is az ujj Tudósítások erősítik.